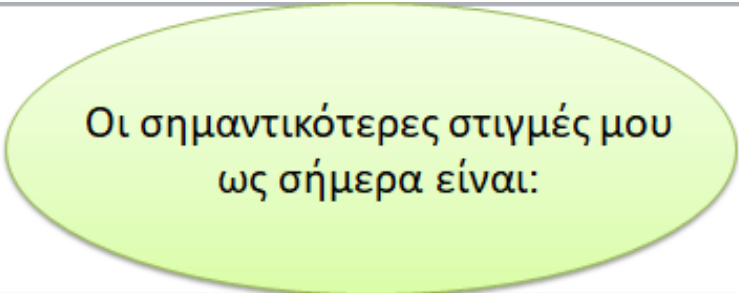

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 1^η - Μάθημα 12^ο :

Ζητώ τη βοήθεια της οικογένειάς μου για να φτιάξω ένα μικρό φωτογραφικό άλμπουμ με τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής μου ως τώρα. Φέρνω το άλμπουμ στην τάξη και το μοιράζομαι με τους συμμαθητές και τις συμμαθήτριές μου.

Ζήτησε τη βοήθεια της οικογένειάς σου για να φτιάξεις ένα μικρό φωτογραφικό άλμπουμ με τις σημαντικότερες στιγμές της ζωής σου ως τώρα. Χρησιμοποίησε τα παρακάτω πλαίσια, βάζοντας δικές σου φωτογραφίες! Μοιράσου το άλμπουμ με τους συμμαθητές σου!

<p>Η Βάπτισή μου:</p>		
	<p>Η γέννησή μου:</p>	<p>Η γέννηση της /του αδερφής/ού μου:</p>
<p>Οι πρώτες μου διακοπές:</p>		
	<p>Η πρώτη ημέρα στο σχολείο:</p>	

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 2^η - Μάθημα 12^ο :

Αναπαριστούμε θεατρικά ένα αγαπημένο παραμύθι με πρωταγωνιστές παιδιά στην τάξη.

Αναπαραστήστε θεατρικά ένα αγαπημένο παραμύθι, για παράδειγμα τον Πινόκιο, με πρωταγωνιστές παιδιά στην τάξη.

Με χαρά και κόπο θα φτιάξετε μια όμορφη θεατρική παράσταση!

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 1^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 68):

Αναζητούμε και βρίσκουμε ποια παιχνίδια έπαιζαν τα παιδιά στην αρχαία εποχή και ποια παιχνίδια έπαιζαν οι παππούδες μας.

Τα παιχνίδια στην αρχαία εποχή:

Τα παιχνίδια στην αρχαία Αθήνα, όπως και σε όλο τον κόσμο, φτιάχνονταν από χώμα και νερό, πηλό ή ξύλο. Κάποια από αυτά ήταν σβούρες, άλλα ήταν κούκλες και άλλα ήταν ζωάκια.

Τα παιδιά έπαιζαν πολλές ώρες με τα παιχνίδια τους. Αρκετές φορές μαζεύονταν φίλοι σε ένα σπίτι κι έπαιζαν μαζί και περνούσαν αρκετές ώρες διασκέδασης. Δεν έλειπαν βέβαια μερικές φορές και οι καυγάδες.

Ο Πλάτωνας τόνιζε πάντοτε την ανάγκη οι γονείς να επιτρέπουν στα παιδιά τους να παίζουν ως τα έξη τους χρόνια, με όποια παιχνίδια ήθελαν εκείνα και με όποιο τρόπο ήθελαν. Όμως τόνιζε πως θα έπρεπε να έχουν κάποια κατεύθυνση σε έναν προσανατολισμό εκμάθησης κάποιου επαγγέλματος, το οποίο θα τα οδηγούσε σε μια ήρεμη και γαλήνια ζωή.

Ο Αριστοτέλης έδινε συμβουλές στους γονείς να δίνουν στα παιδιά τους όσο δυνατόν πιο πρωτότυπα παιχνίδια, ώστε να υπάρχει μεγαλύτερη αφοσίωση σε αυτά και να τους ενοχλούν λιγότερο και ταυτόχρονα να αναπτύσσουν δημιουργική φαντασία.

Ο Ιπποκράτης συμβούλευε τους γονείς να τρέχουν με τον κρίκο για την καλύτερη διατήρηση της σωματικής τους υγείας και τα παιδιά για να παίζουν.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

Ο Πολυδεύκης στο « Ονομαστικό» του περιγράφει πενήντα ομαδικά παιχνίδια και αναφέρεται συγκεκριμένα σε εκείνα που συνήθιζαν να παίζουν τα αγόρια και σε εκείνα που συνήθιζαν να παίζουν τα κορίτσια. Τα αγόρια έπαιζαν τα υπαίθρια παιχνίδια, όπως το κυνηγητό, το κρυφτό, τα κότσια, το τόπι, το στεφάνι και η σβούρα. Τα κορίτσια παίζανε μέσα στο σπίτι με πήλινες ή κέρινες κούκλες, που ονομάζονταν «πλαγγόνες», τις οποίες έντυναν με ρούχα, που τα είχαν φτιάξει μόνα τους. Ακόμα πολύ συνηθισμένα ήταν τα τόπια, τα στεφάνια και τα μικροσκοπικά είδη νοικοκυριού.

ΠΛΑΤΑΓΗ: Ένα από τα πρώτα παιχνίδια που έπαιζαν τα μωρά στην αρχαία Αθήνα ήταν η πλαταγή, μια πήλινη κουδουνίστρα, που την έβραζαν στο χέρι του και με τον ήχο από πού έκαναν τα πετραδάκια που είχε μέσα, το έκαναν να ξεχνιέται και να σταματάει το κλάμα. Επίσης σύμφωνα με τις δοξασίες της εποχής απομάκρυνε τα κακά πνεύματα.

ΠΛΑΓΓΟΝΕΣ: Τα κορίτσια στην αρχαιότητα εκπαιδούνταν για το ρόλο της μητέρας από πολύ μικρή ηλικία και για αυτό τον λόγο δεν αποχωρίζονταν τις κούκλες τους, τις πλαγγόνες. Οι κούκλες τους είχαν διαφορετικά ονόματα ανάλογα από το υλικό κατασκευής τους. Ονομάζονταν «νύμφες και κόρες» όταν ήταν φτιαγμένες από πηλό ή κερί και είχαν συμβολικό χαρακτήρα. Εκείνες που κινούνταν με την με την βοήθεια συρμάτων, όπως οι σημερινές μαριονέτες, ονομάζονταν «νευρόσπαστα» ή «δαίδαλα», αφού οι κούκλες με κινητά μέλη αποδίδονταν στον σπουδαίο τεχνίτη της Κνωσού, Δαίδαλο.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

ΑΘΥΡΜΑ: Το αγαπημένο παιχνίδι των μεγαλύτερων αγοριών ήταν το άθυρμα, ένα πήλινο αλογάκι πάνω σε ρόδες, που το έσερναν σε όλο το σπίτι.

ΑΜΑΞΑΚΙ ΜΕ ΡΟΔΕΣ: Την επιθυμία των αγοριών στην αρχαία Αθήνα να δείξουν πως έχουν μεγαλώσει και να μιμούνται τους μεγάλους ικανοποιούσε ένα αμαξάκι με ρόδες, που ήταν αντίγραφα εκείνων που χρησιμοποιούσαν οι νέοι στους αγώνες. Τα αμαξάκια αυτά τα έσερναν σκύλοι, μικροκαμωμένα άλογα ή τα ίδια τα παιδιά.

ΚΑΛΑΜΟΝ ΠΕΡΙΒΗΝΑΙ: Όταν τα παιδιά δεν είχαν αμαξάκι με ρόδες, ένα καλάμι μεταμορφωνόταν μέσα από τα παιδικά μάτια τους σε άλογο. Ακόμη και ο βασιλιάς της Σπάρτης Αγησίλαος έπαιζε αυτό το παιχνίδι με τα εγγόνια του.

ΑΙΩΡΑ: Ήταν η γνωστή κούνια ή κρεμάστρα

Η Ίυγξ: Ένα από τα παιχνίδια που προτιμούσαν τα παιδιά ήταν η Ίυγξ. Άνοιγαν δύο τρύπες σε ένα ξύλινο τροχίσκο, περνούσαν διπλή κλωστή και αφού το περιέστρεφαν, μια το τραβούσαν και μια το χαλάρωναν. Ο ήχος που παραγόταν θύμιζε ένα πουλί, την ίυγα, δηλαδή την μυρμηγκοφάγο, από το οποίο πήρε και το όνομά του το παιχνίδι. Λένε μάλιστα πως ανάλογα με τον ήχο που παραγόταν μπορούσαν να κάνουν διάφορες προβλέψεις.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

ΑΜΠΑΡΙΖΑ: Ήταν το κυνηγητό, το οποίο συναντάμε σήμερα με το ίδιο όνομα και σαν σκλαβάκια.

Η ΧΑΛΚΗ ΜΥΙΑ: Ένα αγαπημένο ομαδικό παιχνίδι ήταν η χαλκή μυία, που είναι η σημερινή μας τυφλόμυγα. Έδεναν με ένα μαντίλι τα μάτια ενός παιδιού που φώναζε: «πάω να κυνηγήσω την χαλκή μυία». Οι άλλοι του απαντούσαν: «θα την κυνηγήσεις, αλλά δεν θα την πιάσεις» και τον χτυπούσαν απαλά στην πλάτη με ραβδάκια. Ο παίχτης με τα μάτια κλειστά προσπαθούσε να πιάσει ένα από τα άλλα παιδιά. Όταν τα κατάφερνε, έπαιρνε το άλλο παιδί τη θέση του.

ΤΟ ΚΟΛΛΑΒΙΖΕΙΝ: Το κολλαβίζειν ή κολλαβισμός ήταν το γνωστό σε εμάς μπιζ. Πρώτα τα παιδιά έβαζαν κλήρο να δουν ποιος θα κλείσει τα μάτια. Το παιδί αυτό στεκόταν σκυφτό κι έβαζε το δεξί του χέρι στην αριστερή του μασχάλη, κρατώντας την παλάμη ανοιχτή προς τα πάνω. Με το αριστερό του χέρι κρατούσε τα μάτια του κλειστά. Ένα από τα άλλα παιδιά, που στέκονταν πίσω του, το χτυπούσε στη μασχάλη κι έπειτα όλα μαζί χοροπηδούσαν και στριφογύριζαν το δάχτυλο, φωνάζοντας «ζζζζζζζζζζζζ», όπως κάνει η μέλισσα. Το παιδί έπρεπε να μαντέψει ποιος το είχε χτυπήσει. Αν δεν τα κατάφερνε, καθόταν πάλι να το χτυπήσουν.

Η ΑΠΟΔΙΔΡΑΣΚΙΝΔΑ ή ΚΡΥΠΤΙΔΑ: Η αποδιδρασκίνδα είναι το σημερινό μας κρυφτό. Ένας παίχτης έκλεινε τα μάτια του και οι άλλοι έτρεχαν να κρυφτούν σε συγκεκριμένο χρόνο. Ο παίχτης αυτός, όταν άνοιγε τα μάτια του έπρεπε να βρει που κρύβονται οι άλλοι και να προλάβει να φτάσει πρώτος στη θέση του.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

Η ΑΚΙΝΗΤΙΝΔΑ: Η ακινητίνδα είναι το σημερινό «αγαλματάκια ακούνητα, αγέλαστα κι αμίλητα». Οι παίχτες, μόλις δοθεί το σύνθημα, πρέπει να μείνουν ακίνητοι σε όποια στάση βρίσκονται. Εκείνος που θα κινηθεί, βγαίνει από το παιχνίδι.

Ο ΑΣΚΩΛΙΑΣΜΟΣ: Ο ασκωλιασμός είναι το σημερινό κουτσό. Το παιχνίδι αυτό παιζόταν με διάφορους τρόπους:

(α) Ποιος θα φτάσει μακρύτερα, πηδώντας στο ένα πόδι.

(β) Ένας παίχτης κυνηγάει τους άλλους, που τρέχουν στο ένα πόδι.

(γ) Μετρούν ποιος θα κάνει τα περισσότερα πηδήματα στο ένα πόδι.

Η ΣΦΑΙΡΑ: Η σφαίρα (μπάλα) στην αρχαία Ελλάδα ήταν κατασκευασμένη από αλογότριχες κι ως εξωτερικό περίβλημα είχε δέρμα ή κομμάτια ύφασμα ραμμένα μεταξύ τους. Την μπάλα δεν τη χτυπούσαν ποτέ με τα πόδια, αλλά έπαιζαν πάντα με τα χέρια. Υπήρχαν διάφορα παιχνίδια με μπάλες.

(α) Τα μικρότερα παιδιά έβαζαν στόχο το στόμιο ενός αγγείου.

(β) Τα μεγαλύτερα παιδιά έβαζαν για στόχο δύο ξύλα και η μπάλα έπρεπε να περάσει ανάμεσά τους.

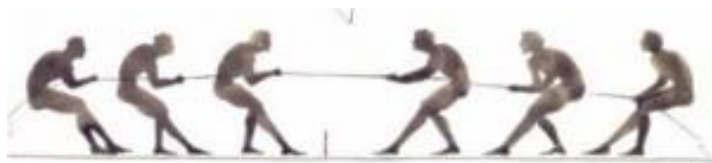
(γ) Σε ένα άλλο παιχνίδι (το κερητίζειν) οι παίχτες έσπρωχναν μια μικρή δερμάτινη μπαλίτσα με μπαστούνια, που θυμίζουν πολύ τα μπαστούνια του χόκεϊ.

Η ΔΙΕΛΚΥΣΤΙΝΔΑ ή ΣΚΑΤΠΕΡΔΑ: Το παιχνίδι αυτό ήταν πολύ αγαπητό στα παιδιά. Στη διελκυστίνδα, τα παιδιά στέκονταν σε δύο αντικριστές γραμμές το ένα πίσω από το άλλο, κρατώντας ένα μεγάλο σκοινί. Στο έδαφος, κάτω από το κέντρο του σκοινοῦ υπήρχε ένα ξύλο για σημάδι. Η μια ομάδα προσπαθούσε να τραβήξει την αντίθετη ομάδα προς το μέρος της και ο πρώτος από την αντίθετη σειρά να πατήσει το ξύλο.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

Το παιχνίδι παιζόταν και με δύο μόνο παίχτες. Έστηναν όρθιο ένα ξύλο, που είχε μια τρύπα στη μέση. Περνούσαν από εκεί ένα σκοινί και στην κάθε του άκρη δενόταν ένας παίχτης. Αυτός που θα κατόρθωνε τραβώντας με δύναμη το σκοινί να κάνει τον αντίπαλό του να αγγίξει το ξύλο κέρδιζε το παιχνίδι.

ΤΡΟΧΟΣ: Οι τροχοί είναι συνήθως χάλκινοι και υπάρχουν μεγαλύτεροι και μικρότεροι. Η διάμετρος τους είναι από 80 έως 130 εκατοστά. Ο τροχός δεν ήταν όμως μόνο παιχνίδι. Τον χρησιμοποιούσαν και στις παλαίστρες, όπου γυμνάζονταν οι νέοι. Ο Ιπποκράτης μάλιστα, ο φημισμένος γιατρός, στο βιβλίο του «Περί Διαιτήσης», τον συστήνει σε όσους θέλουν να κρατηθούν σε καλή φυσική κατάσταση.

Ο ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ ή ΒΕΜΒΙΞ ή ΣΤΡΟΜΒΟΣ: είναι η γνωστή μας ξύλινη ή μεταλλική σβούρα. Η παλαιότερη αναφορά στην γνωστή μας σβούρα υπάρχει στην Ιλιάδα όπου ο Όμηρος συγκρίνει την περιστροφή μιας πέτρας που εκσφενδονίζει ο Αίας ο Τελαμώνιος με την χαρακτηριστική κίνηση της σβούρας πριν σταματήσει να περιστρέφεται. Οι στρόμβοι ήταν φτιαγμένοι από ξύλο, ορείχαλκο ή πηλό. Στις ανασκαφές της Τροίας βρέθηκαν Κεραμεικοί στρόμβοι.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

Γιο-Γιο: Οι παίκτες σκάλιζαν σε ένα ξύλο δυο δίσκους που ενώνονταν στο κέντρο με έναν κυλινδρικό άξονα, πάνω στον οποίο στερέωναν την αρχή μιας κλωστής την οποία στη συνέχεια τυλίγουν γύρω-γύρω. Το γιο-γιο ήταν έτοιμο. Το αφήνουν να πέσει και η κλωστή ξετυλιγόταν, ενώ με μια κίνηση του χεριού ξαναμαζεύονταν γύρω από τον άξονα. Έπειτα, το άφηναν πάλι να πέσει και ξανά από την αρχή.

ΚΡΙΚΗΛΑΣΙΑ: Παιγνίδι με κρίκο, τροχό σαν το σημερινό στεφάνι, το τσέρκι.

ΤΟ ΑΣΤΡΑΓΑΛΙΖΕΙΝ: Το αστραγαλίζεин, το παιχνίδι δηλαδή με τους αστράγαλους ή αλλιώς τα κότσια, ήταν από τα πιο αγαπημένα, τόσο των αγοριών, όσο και των κοριτσιών. Τους αστράγαλους τους μαζεύουν από τα πίσω πόδια των κασικιών και των αρνιών. Καμιά φορά αντί για αστράγαλους χρησιμοποιούσαν πετρούλες ή καρύδια και αμύγδαλα που τους άρεσε και να τα τρώνε! Τα παιδιά έπαιζαν και τους «αρτιάζειν αστραγάλους», τα μόνα ζυγά. Έκρυβε ο ένας του αστραγάλους στο χέρι του κι ο άλλος προσπαθούσε να μαντέψει αν ο αριθμός των αστραγάλων ήταν μονός ή ζυγός, δηλαδή περιττός ή άρτιος.

ΑΜΠΑΡΙΖΑ: Ήταν κυνηγητό, σήμερα το συναντάμε με το ίδιο όνομα και σαν σκλαβάκια.

ΕΙΣ ΩΜΙΛΛΑΝ: Οι «μεγάλοι» της παρέας έπαιζαν το εις ώμιλλαν, τις ομάδες. Χάραζαν έναν κύκλο στο χώμα και προσπαθούσαν, σημαδεύοντας από ένα ορισμένο σημείο, για να στείλουν τον αστράγαλο τους μέσα στον κύκλο. Είχαν ορίσει από πριν ότι ο καθένας είχε δέκα βολές. Ο νικητής σχεδίαζε το κύκλο, αποφάσιζε τη διάμετρο, καθώς και το σημείο βολής.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

ΒΑΣΙΛΙΝΔΑ: Ήταν ένα παιχνίδι όμοιο με το κλέφτες και αστυνόμοι.

Κώννος ή στρόμβος ή στρόβιλος ή ρόμβος ή βόμβυκας: Ένα από τα παιχνίδια που έπαιζαν τα παιδιά στην αρχαία Αθήνα ήταν ο κώννος ή στρόμβος ή στρόβιλος ή ρόμβος ή βόμβυκας, που δεν ήταν άλλο παιχνίδι από τη γνωστή μας σβούρα.

ΠΕΝΤΟΛΙΘΑ (ΠΕΝΤΟΒΟΛΑ): Τα πεντόλιθα ήταν ένα αρχαίο παιχνίδι. Παίζεται όμως ακόμα και σήμερα. Στο παιχνίδι αυτό μπορούσαν να παίξουν όσα παιδιά ήθελαν. Το κάθε παιδί είχε συγκεντρωμένα πέντε βοτσαλάκια κοντά στα πόδια του. Ο κάθε παίχτης πέταγε ένα βοτσαλάκι ψηλά και έπρεπε να το ξαναπιάσει αφού πρώτα είχε πάρει από κάτω ένα ακόμα βοτσαλάκι.

ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ: Σήμερα δεν υπάρχει άνθρωπος σε ολόκληρο τον πλανήτη που να μην γνωρίζει το σκάκι που στην Αρχαιότητα το ονόμαζαν ζατρίκιον και που ήταν ένα παιχνίδι το οποίο το επινόησαν των Αρχαίων Ελλήνων από την αρχή της ιστορικής τους διαδρομής.

Βιβλιογραφία:

Βικιπαίδεια, Παιχνίδια στην Αρχαία Ελλάδα, Διαδικτυακός οδηγός για την υποστήριξη της ΝΕ Γλώσσας, Εγκύκλιος Παιδεία

Πηγή:

<https://schoolpress.sch.gr/istoriomnemones/ta-paixnidia-stην-αρχαία-αθήνα/>

Τα παιχνίδια του παππού και της γιαγιάς:

1. Πεντόβολα

Τα Πεντόβολα, που έχουν παραπλήσιες ονομασίες σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας (π.χ. πενταγούλια), είναι ένα παιχνίδι με καταγωγή από την αρχαιότητα. Παίζεται με πέντε πετρούλες, βοτσαλάκια συνήθως, ή ακόμα και με βόλους. Κάθε παίκτης αρχικά κρατά στο χέρι μία από τις πέντε πέτρες του και την πετά ψηλά, προσπαθώντας να την πιάσει με την παλάμη του καθώς πέφτει. Στη συνέχεια, κάνει το ίδιο με δύο πέτρες, με τρεις, μέχρι να το

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

κάνει και με τις πέντε. Μετά οι παίκτες κάνουν το ίδιο, προσπαθώντας ενώ πετούν μία πέτρα στον αέρα, να πιάσουν άλλη μία, δύο, τρεις κλπ από αυτές που βρίσκονται μπροστά τους. Για να δυσκολέψει μάλιστα ακόμα περισσότερο το παιχνίδι, μπορεί οι παίκτες να δημιουργούν «παγίδες», να βάζουν τις πέτρες κάτω από «καμάρες» που σχηματίζουν με τα δάχτυλά τους, κλπ. Οι παραλλαγές είναι αμέτρητες και η διασκέδαση, ατέλειωτη!

2. Σχοινάκι

Φυσικά, «σχοινάκι» χρησιμοποιούν ακόμα και σήμερα στη γυμναστική πάρα πολλοί, αυτό που έπαιζαν οι γονείς μας όμως ως παιδιά κι αυτό που παίζαμε κι εμείς είναι πολύ διαφορετικό - ακριβώς γιατί είναι παιχνίδι και άρα, διασκεδαστικό. Το σχοινάκι λοιπόν παίζεται είτε έχοντας ο καθένας το δικό του είτε έχοντας ένα μεγάλο, όλοι μαζί. Στην πρώτη περίπτωση καθένας με το σχοινάκι του κάνει όσο πιο πολλά άλματα μπορεί: Απλά, γρήγορα, με ένα πόδι, ανάποδα - οι παραλλαγές είναι δεκάδες. Στη δεύτερη περίπτωση, η ομάδα ορίζει τους δύο παίκτες που κρατούν το σχοινάκι και όλοι οι υπόλοιποι «μπαίνουν» και χοροπηδούν, ενώ όποιος χάνει, βγαίνει. Μπορούν είτε να ξεκινήσουν όλοι μαζί, είτε να «μπαίνουν» ένας - ένας, ενώ το σχοινάκι γυρνάει. Οι δύο χειριστές του σχοινοῦ μπορούν να καθορίζουν πόσο γρήγορα θα χοροπηδούν οι παίκτες κι έχουν έτσι ουσιαστικά τον ρόλο του ρυθμιστή.

3. Το κουτσό

Ένα λεπτό ξύλο για να χαράξουν τις γραμμές στο χώμα και μια πετρούλα ο καθένας. Αυτά μόνο χρειάζονταν οι γονείς μας για να παίξουν κουτσό, ενώ εμείς χρησιμοποιήσαμε κιμωλίες ή ένα παλιό κεραμίδι για να βάψουμε το τσιμέντο της αυλής και να ασχοληθούμε ώρες με το αγαπημένο μας παιχνίδι. Σχεδιάζουμε αρχικά ένα τετράγωνο και γράφουμε μέσα τον αριθμό 1. Συνεχίζουμε, σχεδιάζοντας πάνω από το 1, στη μέση του τετραγώνου του, μια κάθετη γραμμή στο ίδιο ύψος και φτιάχνουμε ακόμα δύο τετράγωνα, ίσα με το «ένα», που εφάπτονται στη γραμμή αυτή - είναι το 2 και το 3. Συνεχίζουμε με τον ίδιο τρόπο μέχρι να φτάσουμε στο 10. Μετά, κάθε παίκτης στη σειρά του, ρίχνει την πέτρα του στο 1 και χοροπηδάει στα κουτιά, προσπερνώντας αυτό στο οποίο βρίσκεται η πέτρα. Πηγαίνει μέχρι το τέλος και ξαναγυρνάει, ενώ πριν «βγει», πρέπει να θυμηθεί να μαζέψει την πέτρα του. Συνεχίζει με όλα τα κουτιά, εκτός αν πατήσει γραμμή, ή πέσει. Στις παραλλαγές του παιχνιδιού, που έχουν να κάνουν και με τον αριθμό και το σχήμα των κουτιών, συναντάμε αυτό που ο κάθε παίκτης προσπαθεί με το πόδι που κάνει κουτσό να «σύρει» την πέτρα του από το ένα τετράγωνο στο άλλο, αυτό που έχει το δικαίωμα να κερδίσει «σπίτι» και να πατάει μόνο

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

αυτός πάνω στο τετράγωνό του και πάρα πολλά άλλα, που μόνο η φαντασία των παιδιών μπορεί να δημιουργήσει.

Το κουτσό

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 2^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 68):

Φτιάχνουμε κολάζ με φωτογραφίες παιδιών από όλο τον κόσμο.

Φωτογραφίες με παιδιά απ' όλο τον κόσμο:

Ινδονησία

Μπουρκίνα Φάσο

Εσθονία

Ινδία

Νότια Αφρική

Ιταλία

Ουγκάντα

Αιθιοπία

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 3^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 68):

Βρίσκουμε, ακούμε και τραγουδάμε γνωστά παιδικά τραγούδια από διάφορες χώρες.

«Η γέφυρα του Λονδίνου», London Bridge.

«A, B, C, die Katze lief im Schnee», παιδικό τραγούδι της Γερμανίας.

«Το αρνί του Βόγκελ», τραγούδι απ' την Αλβανία.

«Aserrin Aserrán», παιδικό τραγούδι από τη Χιλή.

Songs for Kids (A Bicycle Built For Two), παραδοσιακό Αμερικάνικο τραγούδι.

«Το Ελεφαντάκι», παιδικό τραγούδι της Ελλάδας.

«Το Βουνό», Χατζηπιέρης Γιώργος, 2015

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 4^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 68):

Ποια παιχνίδια παίζουν τα συνομήλικά μας παιδιά σε άλλες χώρες, π.χ. στα Βαλκάνια;

<p>«Μπάλα βοθεία» (παιχνίδι από την Αλβανία) Το παιχνίδι παίζεται με 7 παίκτες</p> <p>Ανοίγουμε επτά τρύπες στο μέγεθος της μπάλας. Τραβάμε μια γραμμή παράλληλη με τις τρύπες και από εκεί ρίχνει ο κάθε παίκτης την μπάλα προσπαθώντας να τη βάλει μέσα σε μία τρύπα. Αν το καταφέρει, συνκίζει. Όταν η μπάλα μπαίνει στην τρύπα, βάζουμε μέσα της μια πετρούλα. Όποιος καταφέρει να βάλει επτά πετρούλες στην τρύπα του, είναι ο νικητής και ζητάει από τους υπόλοιπους παίκτες να κάνουν ό,τι θέλει. (Το παιχνίδι μοιάζει πολύ με το παλιό ελληνικό παιχνίδι «λακουβάκια»).</p> 	<p>«Σαλιγκάρι» (παιχνίδι από τη Βουλγαρία) Το παιχνίδι παίζεται με 2 ή και περισσότερους παίκτες</p> <p>Ζωγραφίζουμε στο έδαφος ένα σαλιγκάρι και το χωρίζουμε σε τετράγωνο που τα αριθμούμε από το ένα έως το δέκα. Κάθε παιδί έχει στο χέρι του μια πέτρα και όταν έρθει η σειρά του, την πετάει στο πρώτο τετράγωνο. Με το ένα πόδι πηδάει πάνω από το πρώτο τετράγωνο στο δεύτερο και μετά συνεχίζει με κουτσό ως το δέκα. Γυρίζει πίσω πηδώντας στο ένα πόδι και όταν φτάσει στο νούμερο δύο πιάνει την πέτρα και πηδάει πάνω από το πρώτο τετράγωνο έξω από το σαλιγκάρι. Μετά ρίχνει την πέτρα στο δεύτερο τετράγωνο, πηδάει από το πρώτο στο τρίτο και γυρίζει πάλι πίσω. Αυτό το κάνει μέχρι να φτάσει στον αριθμό δέκα. Αν όμως δεν καταφέρει να ρίξει την πέτρα στο τετράγωνο που πρέπει, κάνει τη σειρά του. Νικητής είναι αυτός που θα φτάσει πρώτος στο δέκα. (Το παιχνίδι μοιάζει πολύ με το παιχνίδι «κουτσό»).</p>
<p>«Η καμήλα» (παιχνίδι από το Πακιστάν) Το παιχνίδι παίζεται με 4 ή και περισσότερους παίκτες</p> <p>Χωριζόμαστε σε δύο ισάριθμες ομάδες. Οι μισοί ανεβαίνουν στην πλάτη του συμπαίκτη τους με ένα μαντίλι περασμένο στο πίσω μέρος του παντελονιού. Οι αντίπαλοι προσπαθούν να τραβήξουν το μαντίλι ενώ ο παίκτης που κάνει την «καμήλα» προσπαθεί να τους αποτρέψει. Κερδίζει η ομάδα που θα μαζέψει τα περισσότερα μαντίλια. Στον επόμενο γύρο, ο αναβάτης γίνεται «καμήλα» και η «καμήλα» αναβάτης. (Το παιχνίδι μοιάζει με παραδοσιακό μας παιχνίδι «αναβάτες»).</p>	<p>«Βήμα» (παιχνίδι από τη Βουλγαρία) Το παιχνίδι παίζεται με 4 ή και περισσότερους παίκτες</p> <p>Ένα παιδί στέκεται και κοιτάει τον τοίχο. Τα άλλα παιδιά είναι παραταγμένα σε μια γραμμή δέκα περίπου βήματα πιο πίσω. Αυτός που φυλάει μετράει ως το τρία και γυρίζει απότομα για να δει πού βρίσκονται τα άλλα παιδιά. Αυτά πρέπει να μείνουν ακίνητα. Αν δει κάποιο παιδί να κινείται, το διατάζει να κάνει μερικά βήματα προς τα πίσω. Νικητής είναι αυτός που θα καταφέρει να φτάσει πρώτος και να ακουμπήσει αυτόν που τα φυλάει. (Το παιχνίδι μοιάζει με το γνωστό μας παιχνίδι «αγαλματάκια»).</p>

(Πηγή: «Πρωτοβουλία για Εκπαίδευση Χωρίς Διακρίσεις», Τα πίσω θρανία, Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων & Μεταναστών, από τη σειρά «δέκα χρόνια ταξιδεύοντας με τους μαθητές μας»)

<https://www.biomatiko.gr/wp-content/uploads/2015/07/diaforetikotita1.pdf>

Τα παιδιά χαμογελούν!

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 5^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 68):

Ακούμε το μουσικό έργο του Ίγκορ Στραβίνσκι «Το πουλί της Φωτιάς».

- Την πρώτη φορά, το ακούμε ήσυχα και αφήνουμε τη μουσική να μας απορροφήσει και να μας εμπνεύσει.
- Ο καθένας μας γράφει 10 λέξεις ή φράσεις πάνω σε αυτό που άκουσε.
- Ακούμε άλλη μια φορά τη μουσική και προσπαθούμε να προσθέσουμε άλλες 10 λέξεις ή φράσεις στην προηγούμενη λίστα μας.
- Άκουσα το μουσικό έργο του Ιγκόρ Στραβίνσκι «Το πουλί της Φωτιάς».
<https://www.youtube.com/watch?v=txIvTdd1tG4>
- άγχος, ένταση, ανησυχία, φόβος, τρόμος, παράξενο, καταιγίδα, βροχή, δυνατό, θυμός.
- Εμπλούτισε με άλλες 10 λέξεις ή φράσεις!

Ο Ίγκορ Φιόντοροβιτς Στραβίνσκι, ήταν σημαντικός μουσικός συνθέτης του 20ού αιώνα.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 6^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 69):

Εκφράζουμε στην τάξη τις ιδέες μας για τη φράση «τα παιδιά είναι χαρά» και φτιάχνουμε στην τάξη μια σύνθεση με όργανα, χορό, παλαμάκια και κίνηση που αναπαριστούν αυτή τη φράση.

Τα παιδιά είναι χαρά, τα παιδιά χαμογελούν, τα παιδιά παίζουν κι έτσι κάνουν και τους μεγάλους παιδιά, όταν παίζουν μαζί τους! Φτιάξτε στην τάξη μια σύνθεση με όργανα, χορό, παλαμάκια και κίνηση που αναπαριστούν τη φράση «τα παιδιά είναι χαρά»! Μπορείς να εμπνευστείς από το παρακάτω

τραγούδι: <https://www.youtube.com/watch?v=swtEbc65K8>

Τα παιδιά είναι χαρά!

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 7^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 69):

Μαθαίνουμε τραγούδια και χορούς από άλλες χώρες.

Salsa

Η προέλευση της Salsa είναι από την Κούβα όπου οι ντόπιοι χρησιμοποιούσαν τον χορό και τη μουσική ως τρόπο έκφρασης των πολιτισμικών τους εθίμων. Η Salsa ως χορός, αλλά και ως μουσική προέκυψε από τον συνδυασμό πολλών Latin και freestyle χορών (Son, cha-cha-cha, mambo κ.α.). Η Salsa λόγω της ρυθμικής και σύνθετης μουσικής, τις εντυπωσιακές φιγούρες και τη δυνατότητα αυτοσχεδιασμού μπήκε δυναμικά στο προσκήνιο. Σήμερα αποτελεί έναν από τους πλέον δημοφιλείς χορούς γιατί αυτό διδάσκεται και χορεύεται σχεδόν σε όλο τον κόσμο. Ίδανικά διδάσκεται από ζευγάρι ώστε ο κάθε μαθητής ή μαθήτρια να μπορεί να έχει ολοκληρωμένη εικόνα της κίνησης, η οποία διαχωρίζεται ανάλογα με το φύλο. Υπάρχουν διάφορα ήδη Salsa που έχουν δημιουργηθεί με την πάροδο του χρόνου. Στο μάθημα διδάσκεται η Salsa Cuban style, ή αλλιώς και Salsa de Casino, η οποία αποτελεί μία από τις πιο διαδεδομένες μορφές της παγκοσμίως.

Bachata

Η Bachata είναι χορός που ξεκίνησε την δεκαετία του 60 επηρεασμένος από το bolero και εξελίσσεται μέχρι και σήμερα. Η αυθεντική Bachata ή αλλιώς Bachata Dominicana ήταν η πρώτη μορφή της και ξεκίνησε στην Δομινικανική Δημοκρατία. Έκτοτε, έχουν δημιουργηθεί διάφορες παραλλαγές με επικρατέστερη, και πιο απλουστευμένη, την Western Bachata, δηλαδή την Bachata που χορεύεται στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης, την Βορεια Αμερική, την Αυστραλία και σε κάποια μέρη της Ασίας. Κάποιες άλλες παραλλαγές είναι η Bachata Sensual, το bachatango. Πέραν όμως των πιο διαδεδομένων παραλλαγών, πολλοί καλλιτέχνες μέσα στο πέρασμα του χρόνου έχουν εισάγει δικά τους στοιχεία που διακρίνονται στην Bachata που χορεύεται σήμερα με αποτέλεσμα αυτό να δημιουργεί διάφορες παραλλαγές οι οποίες εντάσσονται στην μεγάλη κατηγορία του Bachata Fusion. Οι αρχάριοι μαθητές έρχονται πρώτα σε επαφή με την Western Bachata και έπειτα γνωρίζουν τα υπόλοιπα ήδη μέχρι να είναι σε θέση να δημιουργήσουν δικές τους κινήσεις και να αποκτήσουν το δικό τους στυλ.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

Πηγή: <https://www.prodancers.gr/eidh-xorou/>

Με τη μουσική της παρακάτω ιστοσελίδας μπορείτε να ακούσετε τη μουσική για τους παραπάνω χορούς και για κάποιους ακόμα:

<https://www.youtube.com/watch?v=X9Dqcy6e7KU>

Salsa

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 8^η - Μάθημα 12^ο (Σελίδα 69):

Αφού δούμε προσεκτικά τους παρακάτω πίνακες, βρίσκουμε έναν τίτλο για κάθε έναν από αυτούς.

Θα μπορούσες να δώσεις σε κάθε πίνακα τους παρακάτω τίτλους:

Δημιουργία και τέχνη

Παρέα με τη μουσική

Ο χορός χαρίζει χαρά

Φύση και παιχνίδι

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 1^η - Μάθημα 13^ο:

Παρατηρούμε προσεκτικά το χαρακτηριστικό του Ρέμπραντ «Ο Ιησούς δωδεκαετής επιστρέφει από τον Ναό» (σελ. 71): Τι βλέπουμε; Τι σκεφτόμαστε; Τι άλλο θα θέλαμε να μάθουμε για την ιστορία που απεικονίζει;

Στο χαρακτηριστικό του Ρέμπραντ «Ο Ιησούς δωδεκαετής επιστρέφει από τον Ναό» βλέπουμε τον Ιωσήφ, τη Μαρία και τον Χριστό. Όταν ο Ιησούς ήταν δώδεκα ετών έμεινε στην Εκκλησία για τρεις ημέρες και τότε οι γονείς του τον έψαχναν, διότι τον είχαν χάσει. Έτσι, το χαρακτηριστικό δείχνει τη στιγμή που οι γονείς του Ιησού έχουν βρει το παιδί τους και επιστρέφουν σπίτι τους. Όσο κοιτώ το χαρακτηριστικό σκέφτομαι πως ο Ιησούς έμεινε τρεις ημέρες μόνος του μέσα στην Εκκλησία. Τέλος, θα ήθελα να μάθω ακόμα τι έκανε ο Ιησούς αυτές τις τρεις ημέρες μέσα στην Εκκλησία.

Το χαρακτηριστικό του Ρέμπραντ «Ο Ιησούς δωδεκαετής επιστρέφει από τον Ναό»

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 1^η - Μάθημα 14^ο:

Βγάζουμε μια φωτογραφία της τάξης μας στη διάρκεια ενός παιχνιδιού και τη συγκρίνουμε με φωτογραφίες παιδιών που παίζουν από άλλες ηπείρους και τις έχουμε βρει στο διαδίκτυο. Κολλάμε όλες τις φωτογραφίες σε ένα μεγάλο χαρτόνι και συζητάμε όσα παρατηρούμε.

Ύστερα από τη φωτογραφία της τάξης μας κι αφού σύγκρινα τη δική μας με άλλες φωτογραφίες παιδιών που παίζουν από άλλες ηπείρους, κατάλαβα πως το χαμόγελο είναι ίδιο για όλα τα παιδιά του κόσμου. Έτσι, όπως ήμασταν εμείς χαρούμενοι κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού μας, το ίδιο ένιωθαν και τα παιδιά στις φωτογραφίες που ακολουθούν.

Τατζικιστάν

Ρωσία

Βιετνάμ

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 2^η - Μάθημα 14^ο:

Παρατηρούμε προσεκτικά την εικόνα «Ο Ιησούς ευλογεί ένα παιδί», μικρογραφία από το Ευαγγελιστάριο 11ου αι. της Ι. Μ. Διονυσίου. Σε ομάδες σκεφτόμαστε και συζητάμε:

- Τι μπορεί να αντιλαμβάνονται, να σκέφτονται ή να νιώθουν τα πρόσωπα που εικονίζονται;
- Τι θα μπορούσαν ίσως να γνωρίζουν ή να πιστεύουν;
- Τι είναι αυτό για το οποίο πιθανόν να νοιάζονται και τι να φροντίζουν;

Παρατηρώ προσεκτικά την εικόνα "Ο Ιησούς ευλογεί ένα παιδί" από το Ευαγγελιστάριο 11ου αι. της Ι. Μ. Διονυσίου και πιστεύω ότι:

- Τα πρόσωπα που εικονίζονται μπορεί να αντιλαμβάνονται πως Αυτός που έχουν μπροστά τους είναι ο Χριστός. Όλα τα παιδιά κάθονται με προσοχή και Τον κοιτούν. Ο Χριστός ευλογεί τα παιδιά κι εκείνα νιώθουν γαλήνια, όπως φαίνεται στα πρόσωπά τους.
- Όσο κοιτούν τον Χριστό, ίσως να σκέφτονται πως Αυτός είναι ο Θεός κι άνθρωπος, που όλοι μιλούν γι' Αυτόν.
- Τα πρόσωπα αυτά ίσως να νοιάζονται να βρουν και να δουν από κοντά τον Χριστό.

Συζήτησε με την ομάδα σου όσα πιστεύεις!

Ο Ιησούς ευλογεί ένα παιδί

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 1^η - Μάθημα 14^ο (Σελίδα 78):

Φτιάχνουμε ιστορίες: Βρίσκουμε από το διαδίκτυο φωτογραφίες παιδιών (προσφυγόπουλα, παιδιά Τρίτου κόσμου, εργαζόμενα παιδιά κ.ά.) και στη συνέχεια επινοούμε και παρουσιάζουμε ιστορίες για την κάθε μία από αυτές.

Παρουσίασε την παρακάτω ιστορία για το προσφυγόπουλο που βλέπεις στην εικόνα ή δημιούργησε μία δική σου!

«Λέγομαι Άλεν και είμαι 8 ετών. Στη φωτογραφία βλέπεις εμένα και τον αδερφό μου όσο βρισκόμαστε στην προσφυγιά. Νιώθω μόνη, στο ταξίδι έχασα τους γονείς μου. Ποτέ δεν θα μάθω εάν ζουν ή εάν χάθηκαν στη θάλασσα εκείνο το βράδυ που ταξιδεύαμε και ξαφνικά ακούσαμε τη βάρκα να σπάει. Ήμασταν πολλοί άνθρωποι και η βάρκα ήταν βαριά. Από εκείνο το βράδυ, θυμάμαι ότι κράτησα το αδερφάκι μου και οι γονείς μου χάθηκαν μέσα στο σκοτάδι. Θα προσπαθήσω να το μεγαλώσω και να δώσω τη ζωή μου για να μην αρρωστήσει και να μην πεινάσει ποτέ. Εύχομαι να μην ζήσει ποτέ και κανένας άνθρωπος όσα ζω τώρα. Ξέρω, όμως, ότι ο Θεός δεν θα με αφήσει μόνη μου. Θα με βοηθήσει, γιατί Αυτός γνωρίζει καλά τι ζω».

«Θα έρθουν καλύτερες ημέρες!», Άλεν, 2021

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 2^η - Μάθημα 14^ο (Σελίδα 78):

Χωριζόμαστε σε δύο ομάδες. Η μια καταγράφει τα δικαιώματα των παιδιών και η άλλη σκέπτεται αν τα παιδιά έχουν και κάποιες υποχρεώσεις. Ποιες θα μπορούσαν να είναι αυτές; Στη συνέχεια εικονογραφούμε τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις σε κάρτες και φτιάχνουμε το δικό μας επιτραπέζιο παιχνίδι.

✚ Δικαιώματα του παιδιού:

Όλα τα παιδιά έχουν δικαιώματα, ανεξάρτητα από το ποια είναι, πού ζουν, τι κάνουν οι γονείς τους, τι γλώσσα μιλάνε, ποια είναι η θρησκεία τους, αν είναι αγόρια ή κορίτσια, ποιες είναι οι παραδόσεις τους, αν έχουν κάποια αναπηρία, αν είναι πλούσια ή φτωχά. Κανένα παιδί δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται άδικα για κανένα λόγο.

- Όλοι οι ενήλικες πρέπει να κάνουν αυτό που είναι καλύτερο για τα παιδιά. Όταν οι μεγάλοι παίρνουν αποφάσεις, πρέπει να σκέφτονται τι συνέπειες θα έχουν αυτές τους οι αποφάσεις για τα παιδιά.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να έχουν ένα όνομα και αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται επίσημα από το κράτος.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα σε μια εθνικότητα (να ανήκουν σε μια χώρα). Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να λένε τη γνώμη τους και οι μεγάλοι να την ακούν και να την παίρνουν σοβαρά.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να ανακαλύπτουν πράγματα και να μοιράζονται τις σκέψεις τους με άλλους, μιλώντας, ζωγραφίζοντας, γράφοντας ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο, εκτός και αν αυτός βλάπτει ή προσβάλλει άλλους ανθρώπους.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να διαλέγουν τους φίλους τους και να συμμετέχουν ή να φτιάχνουν ομάδες, φτάνει αυτό να μην βλάπτει άλλους.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στην καλύτερη δυνατή φροντίδα για την υγεία τους, καθαρό νερό να πιουν, θρεπτικό φαγητό, ένα καθαρό και ασφαλές περιβάλλον και τις πληροφορίες που θα τα βοηθήσουν να μείνουν υγιή.
- Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα στο παιχνίδι και στην ξεκούραση.

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

✚ Υποχρεώσεις του παιδιού:

- Να σέβεται και να βοηθά τα μέλη της οικογένειάς του.
- Να σέβεται τους ενήλικες.
- Να σέβεται τους δασκάλους του και τους κανονισμούς του σχολείου.
- Να διαβάζει.
- Να συμπεριφέρεται σωστά.
- Να σέβεται τους φίλους και συμμαθητές του.
- Να φροντίζει να μην συμπεριφέρεται με βία και να μην ενοχλεί τους γύρω του.
- Να βοηθά όσους το χρειάζονται.
- Να ακολουθεί τους νόμους της πολιτείας.

Δικαιώματα και υποχρεώσεις τού παιδιού!

Πηγή: <https://prezi.com/awbndub4ch7-/presentation/>

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 3^η - Μάθημα 14^ο (Σελίδα 78):

Σκεφτόμαστε ο καθένας και η καθεμία: «Πόσο τηρούνται τα Δικαιώματα του Παιδιού για τα παιδιά της χώρας μας;». Συζητάμε τις σκέψεις μας σε δυάδες και μετά όλοι μαζί στην τάξη.

Τα Δικαιώματα του Παιδιού για τα παιδιά της χώρας μας, θεωρώ πως δεν τηρούνται όσο θα έπρεπε. Πολλά είναι τα παιδιά, που εργάζονται όλη την ημέρα. Οι γονείς τους δεν τα πηγαίνουν στο σχολείο, αλλά τα πηγαίνουν στη δουλειά τους. Αυτά τα παιδιά δεν θα μορφωθούν, δεν θα μπορέσουν να σπουδάσουν, διότι οι γονείς τους δεν τα δίδαξαν να έχουν δικαιώματα, αλλά μόνο υποχρεώσεις. Εύχομαι η χώρα μας να ελέγχει τις οικογένειες, που μεγαλώνουν παιδιά και να μην αδικείται κανένα παιδί ούτε στη χώρα μου, ούτε σε καμία χώρα του κόσμου.

Το παιδί όσο εργάζεται.

Το ίδιο παιδί όσο ετοιμάζεται για το σχολείο του.

Εικόνα από το Μπανγκλαντές.

Πηγή: <https://theepochtimes.gr/paidiki-ergasia-prin-kai-meta-portrai/>

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!

5^η Ενότητα: Τα παιδιά: Η χαρά και η ελπίδα του κόσμου

Δραστηριότητα 4^η - Μάθημα 14^ο (Σελίδα 78):

Συζητάμε σε ομάδες για ένα παιδικό δικαίωμα από όσα μάθαμε. Κατόπιν, το παρουσιάζουμε στην τάξη με παντομίμα.

Παντομίμα για το δικαίωμα:

«Όλα τα παιδιά έχουν δικαίωμα να διαλέγουν τους φίλους τους και να συμμετέχουν ή να φτιάχνουν ομάδες, φτάνει αυτό να μην βλάπτει άλλους».

Μία παρέα παιδιών, περίπου 5 ατόμων, βρίσκεται στη μία πλευρά της αίθουσας κι ένα άλλο παιδί από άλλη θρησκεία κι εθνικότητα κάθεται μόνο του στην άλλη πλευρά της αίθουσας. Τότε, ένα παιδί από την παρέα σηκώνεται και πλησιάζει το μοναχικό παιδί κάνοντάς του νόημα να τον ακολουθήσει στην παρέα του. Έτσι, το μοναχικό παιδί σηκώνεται και πλησιάζει διστακτικά την παρέα, η οποία τον δέχεται με μεγάλη χαρά, διότι όλα τα μέλη της παρέας χαμογελούν!

Όλοι μαζί, κανένας μόνος!

Απλά και Κατανοητά η Γνώση!